

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Nativitas Deiparæ 8. Septembris, num. 3

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Clericus quidam B. Virg. mo- nito, vir- ginis mat- ris, & Coepto- nis festum celebran- dum in- sti- tuit. Officium Ecclē- siasticum.

corū illustrissimi, Clericus quidam ordine Un- garie Regis Germanus Matrē Jesu toto corde diligens ejus horas sollicitus decantabat; pa- rentum suorum consilio nubere volens cum quadam adolescentula valdē pulchra, accepta à Presbytero nuptiali benedictione, quadam die missā etiam celebrata, recorda- tus quod ejusdē B. Virginis horas illa die jux- ta morē solitum non cantaverat, sponsam dom- mū mittens oēs ab Ecclesia exire coegit, & ip- se juxta altare B. Virginis solus remansit. Cum ipse horas Dominicæ Matris decantaret, & hanc Antiph. *Pulchra es, & decora filia Hierusa- lem*, diceret; subito apparuit ei Virgo Maria cum duobus Angelis dexteram ei manum, & levam tenentibus dicens ei: *Si ego sum pulchra, & decora, quid est, quod dimittis me, & spon- sam aliam accipis? Nunquid ego sum op- timē formosa? Nunquid ego non sum pulchri- or illa? ubi vidisti tā pulchram?* cui ille stupe- factus ait: *Domina mea dulcissima claritudo tua omnem mundi pulchritudinem excellit, & clarificat, quoniam tu es super omnes choros An- gelorum exaltata, & super caelos caelorum eleva- ta. Quid vult Domina, ut faciam?* At illa: *Spon- sam carnalem, cui adhevere vis, amore meo di- mittere, me sponsam in caelesti regno habebis. Et si Conceptioni meae festum annuatim 6. idus Decemb. solemniter celebraveris, & celebra- dum predicaveris, mecum in regno sicut mei laureatus eris.* His dictis B. Virgo disparuit, Clericus verò domum adire tenuit & absque parentum suorum consilio ad Abbatiam quandam extra patriam illam perrexit, & ibi- dem monachali habitu decoratus, & post tem- pus exiguum meritis B. Mariæ Virginis Aquile- iæ Episcopus Patriarcha factus, festum Conceptionis B. Virginis die præfato, quam diu vixit, annuatim cum proprijs octavis dili- genter celebravit, & ubique celebrandum prædicavit.

Coeptio- nis festum sacerdoti celebran- dum injū- git Despa- ra, quem à demoniū pestifera eripuerat.

Aliud etiam miraculum hujus festivitatis alibi divina inspirante gratia à nobis declara- tur. In pelago Gallico Canonicus quidam ordi- nis sacerdos solitus B. Mariæ Virginis horas canonicas decantare, à villa quadam, ubi cum uxore alterius fornicatus fuerat, rediens ad op- pidū, in quo morabatur, tendere curans, & pelagus Sequanæ transire cupiens, solus navim ingressus Dominicæ matris horas navi- gādo canere cœpit. Cumq; invitorum Ave Maria gratia plena Dominum invenit, diceret, &

jam in medio fluminis esset: ecce turba magna dæmonū in profundis pelagi, una cum ejus na- vicularum præcipitavit, & ejus animā rapuit ad tormenta. Die autē tertia ad locum, quo dæ- mones cum tormētis afficiebant, venit Mater Jesu cum magna Angelorum societate dicens eis: *Et quid animā famulū nostrū ita iniuste affli- gitis? cui illi: Nos eam debemus habere, & merito, quoniam in nostris operibus capta est.* Quibus Mater Jesu: *Si illius debet esse, cuius opera faciebat, ergo nostra debet esse, quoniam ma- tutinae nostras, dum vos eam peremistis, decan- tabat. Vnde magis rei estis, qui minus erga me egistis.* His dictis dæmones huc, illuc dispersi fugerūt, & B. Maria animam reduxit ad corpus, & hominem ab utroque funere resuscitatum per brachium arripens, aquam à dexteris, & à sinistris quasi murum stare ju- bens, de profundo pelagi ad portum incolumē reduxit. At ille gaudens pedibus B. Mariæ Virginis prostratus ait: *Charissima mea Domi- na & Virgo speciosa Christi charissima, quid tibi retribuam pro tantis beneficijs, quæ mihi fecisti, liberasti me de ore leonis, & de tormentis inferni gravissimam animam meam, cui Mater Jesu ait: Precor te ne de cetero in adulterij pec- catum cadas, ne fiat tibi novissimus error peior prior. Precor te iterum, ut de cetero festum Conceptionis meae devotē celebres annuatim 6. idus Decemb. & ubique celebrandum prædi- ces. Mox, ut ea dixit B. Virgo Maria eo cer- nente caelos ascendit, & ipse eremiticam vi- tam ducens, quod sibi acciderat, cunctis audire volentibus narravit. Et postea quamdiu vixit, illud festum Conceptionis solenniter, & de- vote celebravit, & celebrandum prædicavit.*

Nos igitur fratres dilectissimi meritis, & in- tercessionibus B. Virginis indigentes cum tota mētis devotione sumus solliciti, ut nullus no- strum, ita sic rebibus temporalibus occupatus, aut proprijs delictis desperatus; quin B. Virgi- nis Mariæ Conceptionē, pro posse suo, celebret annuatim. haftenus ibi.

NATIVITATIS DEIPARÆ FESTVM

8. Septembris.

Nativitas Deiparæ post Ephesini Conci- lij tempora anno nostræ salutis 436. ce- lebrati (in qua execranda Nestorij hæresis, qui beatissimā Virginē impie negabat De. parā ap- pellandam, Patrum sententijs damnata est) à

Nona 2

Latinis

3. Nativita- tis Deipa- ræ solennitas quæ do infli- ta.

Baronius. Latinis, & Græcis die 8. Septembris colli cep-
ta est; quod eruditè probat Baronius in notis
Martyrologij ad eam diem: nam apud Græcos
Procli, Germani, Andreae Cretensis, & Da-
masceni sermones de hac solemnitate extant;
& apud Latinos non solum Bernardus, & Ful-
bertus, qui circa annū Domini 1010. claruit, &
Petrus Damianus. atq; alij de hoc festo sermo-
nes habuerunt, verum etiā Beda in Martyro-
logio, & S. Hldefonsus ante 900. annos in li-
br. de virginitate, & parturitione Deiparæ, cu-
jus verba cap. 7. retuli ex Vincentio Beluacensi
libr. 7. Specul. histor. cap. 12. hujus festi me-
minerunt, & Sergius Papa, (qui anno 687.
Pontifex Romanus est renunciatus) Lita-
nias ea die fieri præcepit; quemadmodum or-
do Romanus, seu liber de divinis officiis tes-
tatur, & in Sacramentali S. Gregorij antiquis-
simo manuscripto in bibliotheca Vaticana
de eadem celebritate peculiaris præfatio habet-
ur, ex Baronio loco citato. Cæterum teste
Duran. libr. 7. cap. 28. B. Virgo nata est non tã-
tum octavo Septembris: sed etiam aurora illu-
cescente, juxta Revelationē cuidam viro reli-
gioso factā: & sanè decuit Virginem quæ tan-
quam mystica aurora justitiæ solem anteibat,
in mundo nasci appetente aurora.

Platina. Innocentius verò IV. huic festo octavam ad-
jecit. teste Platina in ejus vita, & Durando lib.
cap. 29. & Joanne Bileth, atque Alfonso Ci-
acono in vita Innocentij, IV. cujus institu-
tionis causam refert Arnoldus Uvionnis li-
5. signi vitæ cap. 22. cum enim Cælestino IV.
Pontifice vita functo Cardinales ob multipli-
ces Frederici II. Imperatoris insidias ad eligendū
Pontificem viginti, & uno mensibus mi-
nimè processissent: votum Deiparæ nuncupa-
runt se ejusdem Nativitatis octavam institu-
turos, si in tantum momenti ejus precibus ip-
si omnibus sublatis impedimentis Pontificem
electissent, quod cum ex animi sententia even-
nisset; Innocentius IV. summus Pontifex
electus primo sui Pontificatus anno eadem oc-
tavam servari iussit.

Nativitas B. Virg. Illud tamen silentio minimè prætereundū,
quomodo divinitus cognitum fuerit diem
Nativitatis Deiparæ in 8. Septembris diem in-
cidisse, quod refert Vincentius Beluacensis in
specul. histor. lib. 6. c. 65. & lib. 7. cap. 119. So-
litaris, inquit, quidam sanctæ vitæ fuit, qui
singulis annis harmoniam in cælo nocte Nati-
vitatibus Deiparæ audivit; hic, cum miraretur,

quod hoc alio tēpore non audiret, rogavit De-
um, ut sibi ostenderet, quid hoc significaret,
cui Angelus Domini apparens talia retulit: *Vir-
go peperit, quæ Deū genuit, hac nocte nata fuit,
quod licet ab hominibus ignoretur, ab Angelis co-
lubre habetur.* qua revelatione divulgata ejus
Nativitas celebrari ab Ecclesia instituta est,
hæc Beluacensis, qui historiam suam usque
ad annum 1244. perrexit, teste eodem in fine
speculi historiali. Hanc eandem revela-
tionem ex Joanne Bileth refert Petrus de
Natalib. lib. 8. Catalogi sanctæ. cap. 52. Car-
thusianus serm. 1. de Nativ. beatæ Virginis,
& alij.

Nec absimilem revelationem, post multos
tamen annos, ad ostendendum Lauretanæ æ-
dis festum in Natali Deiparæ esse celebrandum
narrat Turbellinus ex Baptista Matuano, &
Hieronymo Angelina in lib. 1. historiae Laure-
tanæ cap. 7. quæ facta est cuidā solitario nomi-
ne Paulo, cui cognomentum erat à Silva (quæ,
ut Deo soli vacaret, inhabitabat.) quæ vi-
sio contigit post adventum ex Galiliæ pri-
mum, deinde ex Dalmatia in Italiam Angelo-
rum manibus sacram ædem Lauretanam, quod
in annū reparata salutis 1294, incidit, ut intel-
ligas diversam esse ab ea, quam narrat Vincen-
tius Beluacensis, qui diū ante illam aliam li-
teris diffusam instat ingentis Cometæ fla-
mmam, quæ B. Virginis cellæ incumberet, com-
petitque sexto Idus Septēbris. hoc est ipso Na-
tivitatis B. Virginis die, quorūnis quarta sermō
vigilia plurimum de cælo labi ignē, & aqua-
bili testū ædis splendore operire, nec ita mul-
to post sublimem, undè venerat, recipere se-
lesti existimabat ille B. Virginem in suam domum
delabi Cælo: quare impigrit accutus cælestem
reginam, ut credebat, comprehensus, & impen-
sè salutaturus. Cæterum appropinquati flamma
primum extenuari videbatur, ad ultimum
ex oculis evanescebat, quid cælestis flamma
potēderet precibus à Deo cognoscere institit:
ad ultimum per quietem discedit Natali Deipa-
ræ die domū ejus natalem anniversaria insigni
flamma; propterea quod ei cordi esset e-
um inibi diem insigni solēitate coli. Paulus,
cui eximia sanctitas fidem conciliabat, Re-
cincensis Episcopo, Primarijsq; Civitatis rem
otandem

Nocturni
ignis super
Lauretana
num testis
mirificè
delapsi.

omnem enunciat; decretumque, est eo die festum Lauretanae domus celebrari: hæc iisdem ferè verbis ex Turfellino, qui etiam addit idoneis testibus cogitum nocturnos ignes de celo super Lauretanum tectum labi visos ab aliis Recinetensibus; hocque anniversarium spectaculum ad Pauli III. Pont. Max. durasse tempora.

PSÆSENTATIONIS DEIPARÆ
festum 21. Novembris.

4.
Præsenta-
tionis Ma-
ria festum
ab anti-
quissimis
etiam Ec-
clesiæ: in-
poribus ce-
lebratum.

DE Deiparæ, cum trium esset annorum, Præsentatione qua oblata est in templum die 21. Novembris, copiosè differimus cap. 8. hoc autem festum Græci ante multa annorum secula celebrant, ut videre est in orationibus, quas de eo antiquissimi Patres Græci, Germanus Patriarcha Constantinopolitanus, qui floruit circa annum 715 & Georgius Episcopus Nicomedienfis habuerunt; quæ extant apud Surium tom. 6. & quidem hoc festum die 21. Novembris annotatur in Menologio Græcorum, & in Constitutione Emmanuelis apud Theodorum Balsam. in nomocan. Photii tit. 7. cap. 1. In Galliis celebrabatur tempore Caroli V. Francorum Regis anno 1375. quo tempore Philippus de Masseriis Regni Cypri Cancellarius in hujus festi honorem Metense cenobium construxit, illudque Monachis Cælestini Ordinis tribuit. Deinde Paulus II. Pontifex Maximus, cum mala innumeram in orbe crevissent, anno 1464. festum hoc approbavit, & solemniter celebrari imperavit; Indulgentiis etiam (quod & Pius I. ejus prædecessor recens fecerat) id præcolentibus concessit; quod Molanus in Martyrologio Ussardi à se aucto testatur his verbis: *Ierosolymis Præsentatio Beatae Dei Genitricis Mariæ, quam Pius. & Paulus Pontifices Romani cum Indulgentiis instituerunt.* Sic ille. Patres verum Cælestini in Conventu Generali Parisiensis anno 1367. Præsentationi Deiparæ solemnitatem per cuncta sui Ordinis Monasteria Gallicana perpetuè celebrandam sancerunt.

Sed, cum Pius V. in recognitione Breviarii Sanctorum festa contraxisset, & festum Præsentationis Calendario non adscripisset; In Ecclesiis tamen Hispaniarum ex concessione Gregorii XII. celebrabatur. Deniq; Sixtus V. Pontif. Max. in brevi dato 3. Septembris anni

1585. testatur hanc celebritatem ab antiquissimis usque temporibus summa ubiq; gentium cum veneratione observatam, voluit eam, sicubi intermissa esset restitui, præcepitque per omnes totius orbis Ecclesias die 21. Novembris festum ejusdem duplici officio peragi. Arnoldus Hvyon lib. 5. ligni vitæ cap. ult. refert Abbatem quendam in Normannia Ordinis S. Benedicti, cujus nomen ignoratur, tempore Caroli V. Francorum Regis anno Domini 1375. instituisse festum Præsentationis Beatae Mariæ eadem de causa, & eodem miraculosum genere, quo Conceptionis ejusdem festum ab Anselmo Priore est institutum. hæc ex Arnoldo.

ANNUNCIATIO DEIPARÆ
25. Martii.

ANNUNCIATIONIS DEIPARÆ festum Orbi Christiano celeberrimum 8. Kalend. Aprilis solemnè pietate, ac religione in Dei Ecclesia recolitur, cum Angelo nunciante ex sanctissima Virgine propter hominum salutem Deus factus est homo, ipsaque Virgo vera Dei Genitrix, simul etiam Angelorum, atque hominum Regina est effecta; ut propterea, qui se Deiparæ studiosos proficiuntur, de hoc mysterio ei potissimum gratulentur. Plerique etiam eum hebdomadae diem, in quem singulis annis incidit Annunciatio, omnibus ejus anni hebdomadis à carnibus, & lactuini abstinens; quorum pietatem B. Virgo peculiaribus in eos cumulatis beneficiis sibi gratam esse declarat; quemadmodum cap. 38. dicimus: & quamvis ea die Verbi Incarnatio, ut diximus peracta sit, Festum tamen illud propterea, quæ cap. 8. differimus, ab Annunciatione Virginis nomen accepit. Hæc verò 25. die mensis Martii ab Archangelo Gabriele optatissimum illud nuncium Dei nomine Virgini allatum esse docet Augustinus lib. 4. de Trinit. cap. 5. de Christo loquens: *Sicut à majoribus, inquit, traditum, suscipiens Ecclesia custodit auctoritas, octavo Calendis Aprilis conceptus creditur, quo & passus, de quo nos cap. 11. ex quo festum hoc in Dei Ecclesia esse longè antiquissimum, ut potè traditione susceptum, satis apparet: nam præter Ambrosium, Augustinum, Chrysologum, aliosque Patres pervictissimos, sanctus Gregorius Thaumaturgus, qui annum Domini circiter 330. florebat, orationem de eo habuit lu-*

5.
Festum
Annunc.
B. V. quan-
do & quo-
modo cele-
brari con-
sueverat.